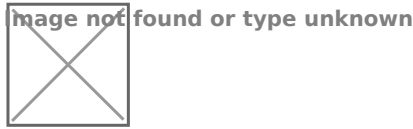

Закључци Научног скупа „Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности“

Учесници Научног скупа „Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности“, одржаног 16. јануара 2024. године, изражавају благодарност Његовој Светости Патријарху српском г. Порфирију што нас је заједно с Матицом српском сабрао у Народној библиотеци Србије да још једном с различитих аспеката размотримо одредбе Закона о родној равноправности и донесемо следеће закључке:

1. За српски народ равноправност свих људи, без обзира на пол, расу и вероисповест, темељна је вредност која вековима одређује начин његовог живота и нормирана је Уставом Републике Србије као највишим општим правним актом. Нажалост, већи број правних норми Закона о родној равноправности није усклађен с појмом равноправности по слову и духу Устава Републике Србије. Бројним законским нормама, према званичном ставу Одбора за стандардизацију српског језика, врши се насиље над српским језиком као значајним чиниоцем идентитета српског народа будући да је ова неприродна језичка структура, названа „родно осетљив језик“, Законом уведена као обавезна.

2. Такозвани родно осетљив језик, заснован на „родној“ (џендер) идеологији, у супротности је са стандардним српским језиком и као такав је неприхватљив за Српску Православну Цркву, Матицу српску, Одбор за стандардизацију српског језика и већину грађана Републике Србије. Ниједна државна власт нема право да законским нормама, противно науци о српском језику, под претњом кажњавања прописује обавезну употребу такозваног родно осетљивог уместо стандардног српског језика и да се, увођењем ове нове врсте вербалног деликта, новчано и затворски кажњавају грађани зато што у сопственој земљи говоре стандардним српским језиком.

3. Сви грађани Републике Србије треба да уважавају богомдаровану слободу сваког људског бића да самостално уређује начин сопственог живота и право да себе назива онако како жели без обзира на то да ли је такав став усклађен

с вредностима и начином живота српског и других народа који овде живе. Међутим, не можемо пристати на то да лични избори појединаца, који су апсолутна мањина, заправо ретки изузеци, постану обавезујући са наметнутим правилима за све грађане, како је то једнострано прописано Законом о родној равноправности. Уставно право на употребу језика не значи право појединаца и група да такозвани родно осетљив језик, заснован на антијезичким правилима, намећу свим грађанима и институцијама, а посебно не у медијима и у образовним установама у Републици Србији.

4. Имајући то у виду, подсећамо носиоце све три гране власти у Србији, али и грађане, да је Закон о родној равноправности неуставан зато што Устав Републике Србије не познаје категорију рода, него (у члану 15) прописује равноправност жена и мушкараца.

5. Појам „рода“ из Закона о родној равноправности нема никакве везе с појмом рода у српском језику, па ни с његовим историјским и до данас очуваним значењима, већ је утемељен на антихришћанским и антицивизацијским одређењима више од стотину различитих „родова“ (џендера) као друштвених конструктора који су већ у употреби у појединим државама у свету и искључиво је у функцији такозване родне (џендер) идеологије која је једнострано наметнута дискриминаторним и неуставним одредбама поменутог Закона, као и Законом о изменама и допунама Закона о забрани дискриминације од 2021. године.

6. Посебно забрињава намера да се идеолошко насиље над српским језиком и идентитетом спроводи од основних школа до универзитета путем уџбеника и наставних програма. Примена неуставних, дискриминаторних и штетних законских одредаба у погледу начина изражавања и међусобног општења, што значи и мишљења и живота српског народа, имала би трајне и штетне последице. У овом случају је реч о насилно уведеном специфичном виду изражавања, при чему се истовремено под плаштом уклањања такозваних родних стереотипа намеће промена свести и начина живота појединца и друштва у целини, промовишу се идеологија, политика и пракса LGBTQIA+ од вртића, преко основних и средњих школа до универзитета и свакодневног живота свих грађана, што заговорници ове идеје и не крију.

7. Апсурдно је и то што је прописано да се насилно увођење такозваног родно осетљивог језика финансира из републичког буџета, односно од средстава свих грађана Републике Србије, као и од средстава предузећа, привредних друштава и других установа сваког месеца, па је овај Закон дискриминаторан према апсолутној већини грађана Републике Србије. Јавност треба да зна да

ће преко десет хиљада повереника, односно комесара пратити примену овог Закона.

8. Повереник за заштиту равноправности користи Закон о забрани дискриминације као средство притисака и претњи према оним научницима и интелектуалцима који се јавно залажу за очување традиционалног брака и породице као заједнице љубави мушкарца, жене и њихове деце. На основу тога, сви ми, појединци и установе, али и грађани Републике Србије, унапред смо инкриминисани од стране наведеног државног службеника.

9. Законом о родној равноправности грубо се нарушава унутрашња аутономија Српске Православне Цркве, као и уставна одвојеност цркава и верских заједница од државе. Постоји и читав низ других разлога због којих такозвани родно осетљив језик није прихватљив за Српску Православну Цркву, као ни за Матицу српску.

10. За Матицу српску и њено искуство у српској језичкој нормативистици потпуно је неприхватљиво увођење новчаних и затворских казни и разних облика правног насиља у тако нејасном проблематском пољу, у којем нови појам рода има за сада око стотину различитих значења, с могућношћу њиховог даљег умножавања.

11. Предлажемо да Свети Архијерејски Синод Српске Православне Цркве, Матица српска и Одбор за стандардизацију српског језика оснују заједничко тело, састављено од истакнутих научних делатника из различитих области, које ће се интензивно бавити овим важним питањем све док не буде донето решење у корист српског народа и свих грађана Републике Србије. Сви смо у обавези, а посебно држава, да негујемо, чувамо и штитимо српски идентитет, српски језик, ћирилично писмо, српску културу и српско наслеђе како бисмо их могли предати нашим потомцима.

Проф. др Драган Станић, председник Матице српске

Др Срето Танасић, председник Одбора за стандардизацију српског језика

Проф. др Александар Милановић, председник Савета за српски језик

Проф. др Милош Ковачевић

Др Јованка Радић, научни саветник

Проф. др Рајна Драгићевић

Проф. др Исидора Бјелаковић

Проф. др Виктор Савић

Др Владан Јовановић, научни саветник

Др Марина Спасојевић, виши научни сарадник

Доц. др Катарина Беговић

Др Миша Ђурковић, научни саветник

Др Душан Илић, научни сарадник

Мср Марија Стајић, самостални истраживач

Мр Момир Радић, адвокат

Протојереј-ставрофор Велибор Џомић

Оливера Јовановић, главни и одговорни уредник Православља, новина Српске

Патријаршије

mitropolija.com